

BEUKENLAAN

De gedachte dat deze bomen weten
wie ik ben, uit al die mensen deze toevallige
man, vrouw, deze ene...

Ze komen zo langzaam uit het gazon,
gaan zo langzaam langs het pad,
verdwijnen zo langzaam...

De gedachte dat deze bomen
om mij geven, dat ze op mij wachten,
dat ze weten dat ik kom.

Rutger Kopland

